

عنوان مقاله:

بررسی و آسیب شناسی علل عدم انس با قرآن در جامعه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 10، شماره 18 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

داود صائمی - استادیار، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، شاهرود

کریم پارچه باف دولتی - استادیار گروه پژوهشی مطالعات قرآنی برهان

خلاصه مقاله:

انس با قرآن، همراهی بدون انقطاع با قرآن است؛ یعنی آموختن، حفظ، فهم و حتی عمل به قرآن. زمانی انس حاصل می گردد که نتیجه آن تغییر رفتار و عملکرد فرد و به تبع آن جامعه گردد؛ یعنی انسان از قرآن تاثیر بگیرد و سپس در جامعه تاثیرگذار شود. راه برون رفت از وضعیت موجود و رفتن به سمت جامعه قرآنی این است که باید زاویه نگاه به قرآن کاربردگراپانه و مسئله محور باشد و متولیان آموزشی باید به سمت آموزش های عمقی و حل مسئله پیش روند؛ به گونه ای که فرد در زندگی خود قرآن را به عنوان گره گشا حس کند. همچنین دانشگاه ها و سایر نهادها در امور قرآنی باید با نگاه عمق بخشی و به عبارتی ترکیب کار فرهنگی و اجتماعی را لحاظ کنند تا جایگاه قرآن در جامعه یک جایگاه طراز و شایسته شود. این پژوهش با روش کتابخانه ای و میدانی به نقد وضعیت فعلی انس با قرآن در جامعه و ارائه راهکار و پیشنهاد جهت بهبود آن پرداخته است.

کلمات کلیدی:

انس با قرآن، آسیب شناسی جامعه بدون قرآن، راه کارهای ترویج قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633862>

